

ning om dette Punkt, som han har, og hvilke andre Mænd der end kommer til at tale med den høitagtede Kirkeminister, tror jeg ikke, at de i Reglen ere af den Klasse, blandt hvilken jeg bevæger mig; det er derfor saa naturligt, at vore Erfaringer maa være forffjellige. Dette skal jeg imidlertid ikke lægge videre Bægt paa; jeg skal kun sige, da den høitagtede Minister mente, at de Erfaringer, man gjorde, dog ogsaa for en Del bevæde paa, hvorledes Sagen blev fremstillet, at jeg tror her at kunne paavise en Kjendsgjerning, som maa overbevise Alle om, at jeg har været nødt til at fremstille Sagen fuldstændig uafhængig af Paavirkning i nogen Retning. De, som jeg har talt med, kjendte nemlig meget godt min Stilling i forrige Samling, og, idet de have udtalt deres bestemte Mening om, at man hurde gaa over til Pengeløn, have de altsaa derved, uagtet de ellers have al mulig Tillid til, hvad jeg har forklaret dem angaaende Sagen, netop tilkjendegivet en Mening, der var modsat den, jeg sidste Gang havde. All dette skal jeg imidlertid, som sagt, ikke gaa ind paa, og jeg har jo forklaret mine øvrige Grunde til, at jeg ikke fremdeles kan stemme for en Lov, der ikke bestemmer en Løn i rede Penge for Præsterne. — Derimod kommer jeg til at gaa lidt nærmere ind paa, hvad den høitagtede Minister i Dyrigt anførte, navnlig om Bestemmelsen i det foreliggende Lovforslags § 11. Det forekommer mig, at den høitagtede Minister egentlig ikke rigtig erindrede denne Bestemmelses historiske Gang. Ministeren gik ud fra, at jeg i forrige Samling havde været enig i det Punktum af § 11, hvori der stod, at Overfludet kun skulde kunne benyttes i Overensstemmelse med nærværende Lov. Det er ganske rigtigt, at saaledes indstillede Udvalget det isjor, efterat vi havde forhandlet med den høitagtede Minister, men netop det Punktum, hvormed der her er Tale, blev ikke bragt Udvalget af Ministeren, men det blev, efter at vi havde forhandlet med den høitagtede Minister, bragt os gennem det ærede Medlem (Klein), som vi desværre maa savne her idag paa Grund af Sygdom. Han bragte det fra Ministeren til os, men vi hørte ikke nogen Forklaring af den

høitagtede Minister om dette Punktum, og vi opfattede det som en Bestemmelse, som man ønskede indsat, fordi man ellers ikke ansaa sig for ligefrem berettiget til at gjøre de omhandlede Midler frugtbringende. Det stod for os Alle, — jeg tør i det Mindste sige det aldeles sikkert for mit Bedkommende, — som om dette Punktum ikke sagde andet end, at der derved blev givet Ministeren et Paalæg om at gjøre disse Midler frugtbringende. Først da Sagen kom til Forhandling her i Thinget, var der ærede Medlemmer, som lagde en ganske anden Betydning i disse Ord om, at Bestemmelsen om Overfludet fremdeles skulde tages i Overensstemmelse med nærværende Lov, idet de fandt den Betydning deri, at Bevillingsmagten ikke skulde kunne træffe Bestemmelse om Anvendelsen af dette Overflud til andre Formaal eller Gjenstande end dem, som Loven selv omhandlede i de forffjellige Paragrafer. Som Ordfører yttrede jeg da, at jeg ikke havde opfattet disse Ord paa denne Maade, og at jeg, hvis jeg havde opfattet dem saaledes, ingenlunde vilde have tiltraadt dem — jeg har mine Udtalelser fra den Gang liggende for mig, men jeg skal ikke trætte Thinget med at oplæse dem, medmindre Nødvigheden af, hvad jeg her siger, skulde blive betvivlet — samt at jeg, forsaavidt den høitagtede Minister ogsaa vedkjendte sig, at en saadan Betydning skulde lægges dert, vilde stemme for det Endringsforslag, der var stillet om at ubelade disse Ord i Overensstemmelse med nærværende Lov. Efter mig fik det ærede Medlem, der idag er fraværende, Ordet netop om det samme Punkt, og han udtalte sig saaledes om sin Opfattelse deraf, at jeg bagefter erklærede, at den stemmede med min, men saa fik den høitagtede Kirkeminister Ordet og gjorde en ganske anden Opfattelse gjældende, den nemlig, som man fra Endringsforslagsstillernes Side havde ment skulde ligge i disse Ord, og da jeg hørte dette, erklærede jeg paa det Allerbestemteste, at jeg ikke nogenstunde vilde kunne give min Stemme til en saadan Sætning, naar jeg hørte, at den høitagtede Minister lagde den samme Betydning i disse Ord som de ærede Herrer af Folkethinget,